

شماره ۳۱۴۹
وزارت کشور

۱۳۶۴/۴/۱۰

قانون نظارت شورای نگهبان بر انتخابات ریاست جمهوری اسلامی ایران که در جلسه روز سه شنبه چهارم تیرماه یک هزار و سیصد و شصت و چهارم مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۴/۴/۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱/۲۷۱۲ مورخ ۱۳۶۴/۴/۹ ریاست جمهوری به نخست وزیر واصل گردیده است جهت اجراء به پیوست ابلاغ میگردد.

نخست وزیر - میرحسین موسوی
جناب آقای میرحسین موسوی
نخست وزیر محترم

به پیوست فتوکپی نامه شماره ۱۴۱۲/ق مورخ ۱۳۶۴/۴/۹ بعنوان حضرت حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای سیدعلی خامنه‌ای ریاست محترم جمهوری منضم به قانون نظارت شورای نگهبان بر انتخابات ریاست جمهوری اسلامی ایران در اجراء تبصره ۱ قانون تعیین مهلت قانونی جهت اجراء اصل یکمصد و بیست و سوم قانون اساسی ایفاد میگردد.

نایب رئیس مجلس شورای اسلامی - محمد یزدی
حضرت حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای سیدعلی خامنه‌ای
ریاست محترم جمهوری

لایحه شماره ۷۹۰۱ مورخ ۱۳۶۳/۱۲/۱۹ دولت در خصوص نظارت شورای نگهبان بر انتخابات ریاست جمهوری اسلامی ایران که در جلسه روز سه شنبه ۱۳۶۴/۴/۴ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی تصویب و بتأیید شورای نگهبان رسیده است، به پیوست ارسال میگردد.

نایب رئیس مجلس شورای اسلامی - محمد یزدی
قانون نظارت شورای نگهبان بر انتخابات ریاست جمهوری اسلامی ایران

ساده - ۱ طبق اصل ۹۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران شورای نگهبان نظارت بر انتخابات ریاست جمهوری را برعهده دارد.

ماده ۲- شورای نگهبان قبل از شروع انتخابات دو نفر از اعضاء خود و پنج نفر از افرانسلمان و مطلم و سررد اعتماد دارای حسن سابقه را با اکثریت مطلق آرای اعضاء شورای نگهبان بعنوان هیات مرکزی نظارت بر انتخابات ریاست جمهوری و سه نفر بعنوان عضو علی التبدل انتخاب و به وزارت کشور معرفی مینماید.

ماده ۳- شورای نگهبان میتواند محل کار هیات مرکزی نظارت بر انتخابات را در وزارت کشور قرار دهد.

ماده ۴- هیات مرکزی نظارت از یک کلیه مراحل انتخابات و جریانهای انتخاباتی و اقدامات وزارت کشور و هیاتهای اجرائی که در انتخابات مؤثر است و آنچه مربوط به صحت انتخابات میشود نظارت خواهد کرد.

ماده ۵- هیات مرکزی نظارت بر انتخابات باید برای هر شهرستان ناظر یا ناظرین با شرایط مذکور در ماده ۳ جهت نظارت بر انتخابات تعیین کند. تبصره - شورای نگهبان در هر مورد که لازم بداند میتواند تمام یا برخی از ناظرین را مستقیماً انتخاب نماید.

ماده ۶- هیات مرکزی نظارت یا ناظرین که در سراسر کشور بر کیفیت انتخابات نظارت کامل دارند، در هر مورد که سوءجریان یا تخلفی را مشاهده کنند کتباً تذکر خواهد داد. فرمانداران و بخشداران موظفند بلافاصله براساس قوانین مربوطه نسبت به رفع اشکالات مطروحه اقدام نمایند. و چنانچه مسئولین وزارت کشور نظرات آنان را ملحوظ ندارند ناظرین مراتب را به هیات مرکزی نظارت شورای نگهبان گزارش خواهند کرد.

ماده ۷- شورای نگهبان در کلیه مراحل در صورت اثبات تخلف با ذکر دلیل نسبت به ابطال یا توقف انتخابات در سراسر کشور و یا بعضی از مناطق اتخاذ تصمیم نموده و نظر خود را از طریق رسانه‌های همگانی اعلام مینماید و نظر شورای نگهبان در این مورد قطعی و لازم الاجراء است و هیچ مرجع دیگری حق ابطال یا متوقف کردن انتخابات را ندارد.

تبصره - هیات مرکزی نظارت باید مدارک حاکی از عدم صحت یا لزوم متوقف ساختن انتخابات را برای بررسی و اتخاذ تصمیم بدشواری نگهبان بفرستد. ماده ۸- پس از صدور دستور شروع انتخابات از طرف وزارت کشور چنانچه

شورای نگهبان در کیفیت انجام مقدمات انتخابات از قبیل تعیین هیات اجرائی، نحوه تبلیغات و مانند آن تخلفاتی مشاهده کند که به صحت انتخابات خدشه وارد سازد انتخابات را متوقف و مراتب را به وزارت کشور اعلام میدارد.

ماده ۹- در مواردی که توقف یا ابطال بنا به نظر شورای نگهبان در تعیین رئیس جمهور مؤثر باشد قبل از اعلام نتایج کل انتخابات، در اولین فرصت، اخذ رأی در آن مناطق ادامه یافته یا تجدید خواهد شد.

ماده ۱۰- در مواردی که ناظر یا ناظرین در مرکز شهرستان و بخشهای تابعه نتایج انتخابات یک یا چند صندوق شعب اخذ رأی را منطبق با قانون تشخیص ندهند موضوع را با ذکر دلیل در هیات اجرائی محل مطرح خواهند کرد، در صورتیکه هیات اجرائی مذکور نظر آنان را نپذیرد، مراتب به هیات مرکزی نظارت بر انتخابات ریاست جمهوری ارجاع خواهد شد و نظر این هیات با تأیید شورای نگهبان قطعی و لازم الاجراء است.

ماده ۱۱- هیاتهای اجرائی موظفند یک نسخه از صورتجلسه اقدامات خود را به ناظر یا ناظرین تسلیم نمایند. در مواردی که امضای هیاتهای اجرائی در قانون انتخابات پیشبینی شده است امضای ناظر یا ناظرین نیز لازم است.

ماده ۱۲- وزارت کشور موظف است قبل از صدور دستور انتخابات در سراسر کشور مراتب را به تأیید شورای نگهبان برساند.

قانون فوق مشتمل بر دوازده ماده و دو تبصره در جلسه روز سه شنبه چهارم تیرماه یک هزار و سیصد و شصت و چهارم مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۴/۴/۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

نایب رئیس مجلس شورای اسلامی - محمد یزدی

شماره ۱۶۳۰۶
وزارت معادن ووزارت

۱۳۶۴/۴/۶

قانون اصلاح قانون معادن تصویب ۱۳۶۳/۳/۱ مجلس شورای اسلامی که در جلسه روز یکشنبه بیست و هشتم خردادماه یک هزار و سیصد و شصت و چهارم مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۴/۳/۲۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱/۲۴۵۷ مورخ ۱۳۶۴/۴/۲۰ ریاست جمهوری به نخست وزیر واصل گردیده است جهت اجراء به پیوست ابلاغ میگردد.

نخست وزیر - میرحسین موسوی
قانون اصلاح قانون معادن مصوب ۲۲/۳/۱ مجلس شورای اسلامی

ماده واحده - اصلاحات زیر در قانون معادن مصوب ۶۲/۳/۱ مجلس شورای اسلامی بعمل میآید:

- ۱- بند ۱ ماده ۱ بشرح ذیل اصلاح میگردد:
- ج - سواقتنامه اصولی اکتشاف - عبارتست از مجوزی از طرف وزارت معادن و فلزات بد بخش دولتی، تعاونی و یا خصوصی ایرانی جهت انجام مطالعات و بررسیها برای تهیه طرح اکتشاف در ناحیه معین برای مدت معین که این قانون مشخص مینماید.
- ۲- بند ۲ ماده ۱ بشرح ذیل اصلاح میگردد:
- د - بهره بردار - شخص یا اشخاص حقیقی یا حقوقی مذکور در ماده ۲۲ می باشد.

۳- بند ۳ ماده ۱ بشرح ذیل اصلاح میگردد:

- ف - قرارداد استخراج و فروش - قراردادی است که بین وزارت معادن و فلزات و بخش تعاونی و خصوصی ایرانی برای استخراج و فروش مقدار معینی از مواد معدنی معادن غیر بزرگ و در محدوده مشخص منعقد میشود.
- ۴- بند ۳ ماده ۲ بشرح ذیل اصلاح میگردد:

ب - از طریق بخش دولتی، بخش تعاونی و خصوصی ایرانی در معادن طبقه ۲ با اجماع نظارت وزارت معادن و فلزات برای نواحی که این وزارتخانه اعلام میکند.

۵- تبصره‌های ذیل به ساده ۲ اضافه میگردد:

- « تبصره ۱ - تشخیص دایر و یا مسویق به احیاء بودن اراضی و مشروعیت مالکیت مالک در محدوده ملک بعهده مراجع صالحه قضائی میباشد. »
- « تبصره ۲ - تشخیص عمق معارف مذکور در این ماده بعهده شورای عالی معادن میباشد. »
- ۶- بند الف ماده ۲۲ بشرح ذیل اصلاح میگردد: